

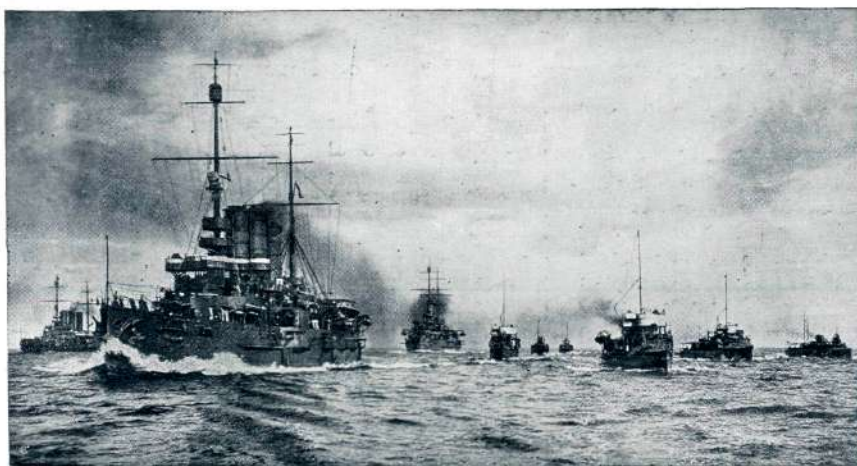
ga že vidimo trdnega, odločnega v sveti veri. Dramatična pa je njegova borba z zastopniki tostranske religije. Ob zgledu svojega gospoda se razvije značaj osvobojenca Petra v krščanskega junaka; istotako se vrši in izvrši v duši pogana Agabija preobrat, ko mož gleda junaštvo Justovo. Ovaduh Mukron je narisano po življenju. Pisatelj dr. Fr. Petronio, stolni prošt v Trstu, se je — to se mora priznati — dobro zamislil v čase rimskih imperatorjev in bo igra gotovo blagodejno vplivala. — V teh besedah prelagatelj sam omeni vrline in hibe, ki se pojavljajo v igri. Hiba v igri je, da se Justov značaj pred nami ne razvija. Igra bi pridobila na dramatični sili, in gledalcem ali čitateljem bi stal Just kot človek mnogo bliže, dočim se nam zdi sedaj kot vzoren, dragocen marmornat kip, a brez onega valovanja življenja, ki ga pričakujemo pri junaku igre. Omenim še, da se tudi Petronio ni izognil navadni napaki, ki jo srečavamo pri hagiografih. Večidel pisatelji življenja svetnikov preveč idealizirajo svoje junake, odtegnejo jih od živega življenja, jih odtujijo ljudem, ki čutijo pri njih premalo sebi sorodnega, in svetnike dvigajo v višave popolnosti, ki se nam zemljanom zde nepristopne. Mi jih občudujemo, a prevelika je dozdevna razdalja med njimi in med nami, da bi se trudili jih dohiteti. — Ako bi gledalec opazoval pri svetniku tudi njegove nepopolnosti, ki so naravne in se jih nihče v življenju ne otrese, in bi videl, kako vkljub pokvarjeni naravi svetnik z naravnimi in nadnaravnimi sredstvi zmaguje zlo, tedaj bi lože in bolj gotovo rekel z velikim Avguštinom: Če je ta to zmož, zakaj bi tudi jaz ne mogel? — Iz tega je jasno, da se Just v igri ne more sprijazniti z mislijo prijateljev, da bi bežal pred smrtjo, dasi ni zoper to nobenega razloga v igri. Prijatelji bi tega ne bili smatrali kot slabost, ampak kot samo ob sebi umevno pri dvajsetletnem mladeniču, dramatični prizori pa bi bili bolj živahni in posneti po naravi, kar se kaže pri drugih osebah v igri, ki se naravno razvijajo. — Vkljub temu pa bo igra res blagodejno vplivala vsled svojih vrlin glede tehnične izvršitve, posebno pa glede krščanske ideje, ki ji služi, ker se sicer ta ideja v našem slovstvu

tako redko kaže. — Da je jezik v prevodu lep in gladek, zato nam je porok prelagateljevo ime. —n.

Poročilo o III. slovenskem protialkoholnem kongresu. Založila protialkoholna zveza »Sveta vojska«. Kat. Tiskarna v Ljubljani. Cena 1 K. — Vodstvo protialkoholne zveze je s pomočjo »Društva zdravnikov na Kranjskem« ob svoji desetletnici priredilo v Ljubljani imponanten shod, o katerem poroča zgoraj omenjena knjižica. Na shodu so govorili dr. Demeter pl. Bleiweis, župnik Janez Kalan, dr. Avg. Levičnik, dr. Otmar Krajec, Gustav Pirc, dr. Alf. Serjun, sodni svetnik Milčinski, dr. Ant. Schwab, Antonija Štupca, dr. J. Bezjak, L. Puhar, Rud. Horvat, katehet Tomažič. Obravnavali so važne tvarine temeljito in pregledno. — Želeti je, da se zlasti slovenska inteligenca seznani z alkoholnim vprašanjem. V tej knjižici najdemo kratke in točne informacije o tem vprašanju. —n.

Naše slike. Anton Štefcić je šel v Italijo, da si izobrazí duha na nesmrtnih delih klasične umetnosti. Iz Florencia nam je poslal nekaj vzorcev svojih študij. Ljubeznivi glavici (str. 241.) dokazujeta, koliko nanj vpliva renesančno ozračje divne toskanske prvostolice. — Izmed slovanskih umetnikov sploh priobčujemo danes Jožefa Brandta »Na lov!« (str. 245). Drzne, življenja in neukročne moči polne so koncepcije tega ženialnega Poljaka. — Ob Kolpi se je začelo novo življenje. Zgradba belokranjske železnice naglo napreduje. Slika str. 262. nas postavi na hrvaški breg, s katerega vidimo ono traso, izpeljano na kranjski strani od Primostka proti Metliki. — Mednarodna napetost je povzročila izjemne vojaške odredbe. Avstrija je poslala svoje brodogradne proti Črni gori in Albaniji (str. 268. in 280). — Papež Pij X. je bil nevarno bolan. Njegovo ozdravljenje se je praznovalo s slovesno službo božjo v cerkvi sv. Petra (str. 275). Ta večer je bila vsa cerkev tudi bajno razsvetljena.

Popravek: V zadnji številki »Dom in Sveta« na strani 209 naslov Jos. Lovrenčičeve pesmi: Vraža, ne: Vrata.

AVSTRIJSKE VOJNE LADJE PLOVEJO IZ PULJA PROTI ČRNI GORI.